

TARTALOM

Tavaszi-nyári bakancslista	2
CliMates – Az utolsó nagy találkozás	3
Érzékenyítő nap az Ady Endre Gimnáziumban.....	6
A nők jogai	6
A csernobili atomkatasztrófa.....	8
Ady ifjú költői.....	9
Idézetek a barátságról	10
Word Search.....	11
Impresszum.....	11
Színező.....	12

TAVASZI-NYÁRI BAKANCSLISTA

☼ Sétálj, biciklizz a szabadban!	☼ Gyűjts D-vitamint!
☼ Ültess virágot!	☼ Menj el egy fesztiválra!
☼ Piknikezz a barátaiddal/családoddal!	☼ Frissítsd a ruhatáradat!
☼ Segíts a tavaszi nagytakarításban otthon!	☼ Készíts madáretetőt!
☼ Egyél epret!	☼ Keress szivárványt!
☼ Nézd meg a naplementét!	☼ Élvezd az esőt, a frissen vágott fű és a gyönyörű virágok illatát!
☼ Hintázz egy játszótéren!	
☼ Süss egy pitét!	
☼ Találj egy katicabogarat!	
☼ Menj állatkertbe/vadasparkba/horgászni!	
☼ Etess kacsákat!	
☼ Fűzz pitypangból nyakláncot!	
☼ Olvass könyvet egy fa tövében!	
☼ Tarts grill partit!	

Solti Kata

CLIMATES - AZ UTOLSÓ NAGY TALÁLKOZÁS

Vége közeledik e kétéves Erasmus-os programnak is. Utolsó nagy találkozónkra 2019.04.03-tól 13-áig került sor Németországban, a program szülőotthonában. Magyarországról, a Budapest XIII. Kerületi Ady Endre Gimnáziumból öten – Katonáné Mayer Katalin és Karakas Mariann tanárnők, valamint mi, a három 11-es tanuló, Martínez Alexa, Liptay Renáta és jómagam – indultunk a tíz napos találkozóra, többé-kevésbé felkészülve, tele izgalommal és várakozással. Nem csak amiatt izgultunk, hogy meg tudunk-e majd felelni az elvárásoknak, teljesíteni tudjuk-e a ránk bízott feladatokat, hanem csupán attól a tényről is, hogy 10 napig Németországban leszünk, ahol hármunk közül még senki nem volt... Azonban hála Istennek minden jól ment, rengeteget tanultunk és a megfázásokat leszámítva pozitív élményekkel tértünk haza. Úgy érzem, sikeres volt a találkozónk és méltó befejezése e kétéves programnak.

Április harmadikán, szerdán reggel a Keletiből indult egy nagyon modern és kényelmes – „*fullos*” – vonat, mely a müncheni pályaudvarig vitt, majd Münchentől Nördlingenbe utaztunk, ahol már vártak ránk a szállásadóink.

A környező falvakban, kisvárosokban lakott mindenki. Én Demmingenben kaptam szállást, ami Neresheimtől – ahol az iskola van – kb. 50 percre volt busszal.

Igaz, egy faluban mindenki ismer mindenkit és minden nagyon a világ végén van tőle, de azt is meg kell hagyni, hogy a környék nagyon gazdag és modern és minden hatalmas. Én is egy csodás óriási házban lakhattam; a családnak birtokában van egy erdőrész és hatalmas kertjük is van a házuk körül, minden „*tüchtig*”, modern és környezettudatos.

Igen, mindenki nagyon környezettudatos. Amikor én itthon a kis XIII. kerületi lakásunkban arra gondolok, hogy környezettudatosan élek, akkor sosem jutok olyan messzire, amennyire ott, náluk ez megvalósult. Már az életük része teljesen, mintha meg sem erőltetnék magukat. Alig használnak műanyagot, zacskók helyett mindent inkább dobozokba csomagolnak, PET-palack helyett üveget használnak, tudatosan vásárolnak, hogy minden felelős forrásból és biogazdálkodásból legyen, újrahasznosítanak, komposztálnak és nincs mikrójuk.

Valamint igaznak bizonyult az az állítás is, hogy a németek – ugyan ezt külön-külön minden velem egykorú német fiatal cáfolta – nagyon alaposak, pontosak és rendezettek. Mindig betartottak minden időpontot, a feladatokat komolyan vették és rendesen végezték, valamint mindenhol rend, tisztaság és csuda dekorációk voltak a házakban. Így elmesélve nem hangzik nagy számnak, de számomra ezt így valójában megtapasztalni egy élmény volt... hogy ott tényleg ez az alap. Más hely. Más körülmények. Más anyagi helyzet. Más életminőség.

De hát akkor csapjunk is bele a mesébe. Mi minden történt e 10 nap alatt?

Első teljes napunkon, csütörtökön korán reggel kezdődött a nyitó ceremónia a neresheimi Benedikt Maria Werkmeister Gymnasiumban, ahol egy rendkívül aranyos dallal készültek nekünk egy rendkívül fontos mondanivalóval. A nyárról szólt és arról, hogy a klímaváltozás miatt már Németországban is forrók a nyarak, ami egyrésztől jó, hogy „hurra jó az idő!”, azonban másrésztől a környezetnek nem feltétlen tesz jót, hiszen a növények, állatok nem ehhez szoktak. Ezek után ismerkedős játékokat játszottunk, majd elkezdtük a munkát. Feladatunk poszterek készítése volt a biodiverzitással, a klímaváltozással, az energiával, a hulladékkezeléssel, az erdőszettel és mezőgazdasággal kapcsolatban. Mi, magyarok három témából készültünk, a hulladékkezelés, a klímaváltozás és az energia kérdéséből. Lehetőleg minden témában vegyes csapatokban dolgoztunk, ami lehetővé tette egy-egy téma változatos látásmódját, így minden nemzet bemutathatta sajátosságait.

A feladatok elvégzése után három nagy, vegyes csoportba osztottak minket és különböző tevékenységekre mentünk. Az első csoport egy fatelepre ment, ahol meg-

ismerkedtünk a különböző fajokkal és terméseikkel és a favágás rejtelmével, majd egy felkészítő foglalkozás után „nekivághattunk a fáknak”, saját kezűleg kivághattuk a kisebb, s nagyobb fákat a kiválasztott fák körül azért, hogy azok nagyobb életteret kapjanak és növekedhessenek.

A másik csoport addig biciklitúrát tett a környéken és meglátogatott egy szélenergia művet, ahol részletesen bemutatták a szélenergia termelésének menetét, előnyeit és hátrányait. A csoport ezután egy hódvárhoz látogatott, ahol előadást hallgatott a hófajról, életmódjáról, viselkedéséről és elterjedtségéről. A harmadik csoportnak ekkor szabadideje volt.

Pénteken a csoportok programot cseréltek és hasonlóan folyt a tevékenység. Délután véleményem szerint a hét egyik legérdekesebb előadását volt szerencsénk meghallgatni, amely a cápákról és azok jelentőségéről szólt. Dr. Ingrid Ziegler bemutatta a különböző cápafajokat és élőhelyüket, valamint felhívta a figyelmünket arra, hogy a cápák nagyon fontosak a tengeri élővilág számára és a *táplálkozási lánc*, pontosabban inkább *táplálkozási háló* megfelelő működésében, így a biodiverzitás fenntartásában. Napjainkban sürgetően fontos lenne a cápákat védeni, ugyanis pusztán csak a klímaváltozástól is ritkulnak és gyengülnek fajaik, de mi, emberek ész nélkül irtjuk őket, mondván: veszedelmesek. Vannak helyek, ahol a cápákat csupán uszonyukért fogják ki, mert „jó üzlet”, majd a megcsonkított állatot visszadobják a vízbe, mint ha mi sem történt volna... Dr. Ingrid Ziegler megértő és figyelmes gondolkodásra ösztönzött minket, hogy mielőtt félnénk valamitől, jobb, ha megismerjük annak minden oldalát.

A péntek esténk kellemes vacsorázgatással telt az iskolában, ahova a vendéglátó gyerekek és szülei *házi sváb ételeket* hoztak.

Szombati napunk nagy része Stuttgart-ban a Mercedes Benz Museum látogatásával telt, ahol több szinten, a német és az egyetemes történelmen keresztül mutatták be a motor feltalálását és a járművek evolúcióját egészen

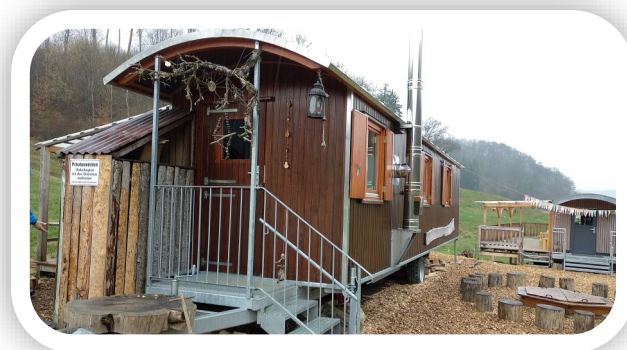
napjainkig, sok képpel és rengeteg fantasztikus modellel a különböző korokból.

Ebédelni egy esslingeni vendéglőbe mentünk, majd délután szabadon körbenézhattunk Esslingen középkori központjában, mely még mindig fallal van körbevéve a 13. századtól kezdve.

Vasárnap szabadnapot töltöttünk a vendéglátóinkkal. Mi Nördlingenbe mentünk és a Ries-Krater Museumot látogattuk meg. Az egész város egy kb. 14,5 millió éves meteoritkráterbe épült, és a régi épületek falai még a becsapódáskor létrejött különleges kőzetből, a suevitből épültek, valamint a becsapódáskor keletkezett nagy nyomás hatására a helyen levő grafittartalomtól gyémánt keletkezett, így a kőzetekben nagy mennyiségű apró gyémántszilánk is maradt.

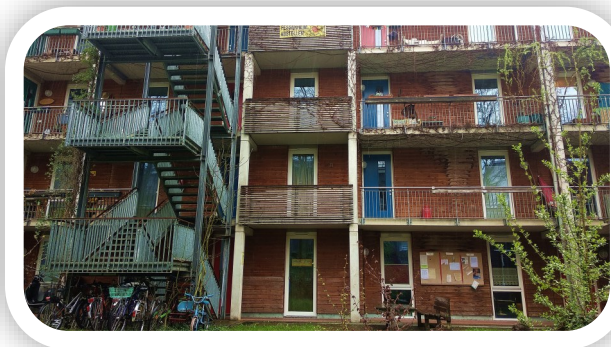
A hétfői napunk ismét munkával telt. Az észt csapat tartott előadást az iskolájukban végzett kutatásairól, majd folytattuk a csoportos munkát a posztereken, melyek aznap el is készültek. Délben a „Grüner Aal” ünnepélyes átadására került sor a Werkmeister Gymnasiumnak, mely tulajdonképpen az itthoni „ökoiskola” címhez hasonlítható. Az iskolák környezettudatos tevékenységükért kapják ez a címet. Délután pedig a német SustainApp-ot is kipróbáltuk és körbejártuk helyszíneit.

Kedden elszakadtunk vendéglátóinktól és elbusoztunk Heidenheimba, ahol körbevezettek minket egy erdei óvodán és egy organikus farmon. Az óvoda olyannyira erdei, hogy szinte nincs is lehetőség terembe bemenni, csupán két vagon van arra az esetre, ha nagyon esne az eső, vagy a hó. Ezeken kívül minden eseményt zajlik, különböző jellegű terepeken; lehetőség van dombos, lankás, fás és állatos részen is játszani és tanulni a különböző növényekről és állatokról, egyszóval közelebb kerülni a természethez. A gyerekek gyakran az organikus farmra is járnak például a kecskéket gondozni és etetni. Az organikus farm lényege az állatokkal való lehető legtermészetesebb bánásmód és gazdálkodás, egyszóval az állattal való együttműködés és nem a kihasználás. Nem csak a tej mennyiségére, hanem a tehének egészségére és jóllétére is vigyáznak.

Miután visszaérkeztünk Neresheimba, elvégeztük posztereinken az utolsó simításokat és saját nemzetünket prezentáló posztereinket is elkészítettük tanáraink segítségével. A posztereket workshopszerűen, egy publikus est keretében mutattuk be kiegészítve a kétéves munkánk és országunk kultúrájának és természeti adottságainak bemutatásával.

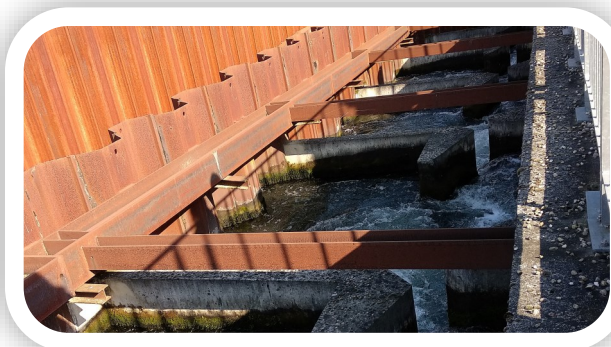
Szerdán az egész csapatunk Freiburgba utazott, ahol Vaubant, Freiburg különleges, fenntartható, környezetbarát és majdnem teljesen autómentes negyedét látogattuk meg. Olyan érzés volt ezek között az épületek között barangolni, mintha a jövőben lennénk.

Ezt követően egy ifjúsági szállóban szálltunk meg, ugyanis másnap Strasburgba utaztunk, ahol körbevezettek minket az Európai Parlamentben. Azt mondták, hogy a Parlament teljes épületének ablakokkal borítása a nyíltságot, a békét és a demokráciát szimbolizálja...

Majd szabadon körbenézhattunk Strasburg régi történelmi központjában. Azután Gamsheimban meglátogattunk egy „hallérrát”, mely a gáton segíti át a halakat és könnyíti útjukat, ugyan még nem teljesen tökéletesen, mert a vízkeverő lapátok között így is rengeteg hal pusztul el sajnos.

Pénteken, utolsó közös napunkon Freiburgban körbevezettek minket a Green City Touron, mely Freiburg régi és új, népszerű részeit mutatta be. Ebéd és szabadidő után egy nagyterületű állatparkba látogattunk, ahol szinte szabadon élhetnek az állatok a nagy területnek köszönhetően.

Aznap este a spanyol csoportnak már vissza kellett utaznia Tenerife-re és másnap egy kis városnézés után már mi is utaztunk vissza Neresheimba, azonban a martinique-iak és néhány német diák maradt még Freiburgban, ugyanis, ők 15-én ismét Strasburgba utaztak és találkoztak Louis Joseph Manscour és Maria Heubuch parlamenti képviselőkkel, akiknek bemutatták a posztereinket és a kétéves munkánkat.

Mindent egybevéve úgy vélem, nagyon hasznos volt ez a két év mindenki számára, aki valaha is egy kis részt kivett belőle. Tanárok és diákok is egyaránt tanultak saját országukról, annak természeti és kulturális kincseiről, valamint a többi nemzet természeti adottságairól és a mindenhol közös és égetően fontos klímaváltozásról és annak következményeiről.

A program segítségével határokon átívelő kapcsolatok köttettek, rengeteg új embert, szokást és gondolatot ismertünk meg a világ különböző pontjain, melyek tágítják látókörünk, és így tudatosabban tudjuk látni a világ dolgait.

Véleményem szerint, ez a program megmutatja nekünk, hogy igenis a kicsi is számít! Mi, akik „csak” öt ország „csak” egy-egy települése és annak „csak” egy-egy iskolája, melynek pedig „csak” egyes tanulói vagyunk is tudunk tenni CSAK egy lépést a jobb, tudatosabb és környezetszeretőbb élet felé. Amellyel azonban NEM CSAK egy embert, hanem mindenkit, akivel életünk során találkozunk, meg tudunk szólítani – a szemetet külön gyűjteni, tudatosan vásárolni, mesélni a cápák fontosságáról vagy csupán a program élményeit megosztani – és tetteinkkel megmutatni, hogyan lehet apróból nagyot tenni.

Bittner Dóra

ÉRZÉKENYÍTŐ NAP AZ ADY ENDRE GIMNÁZIUMBAN

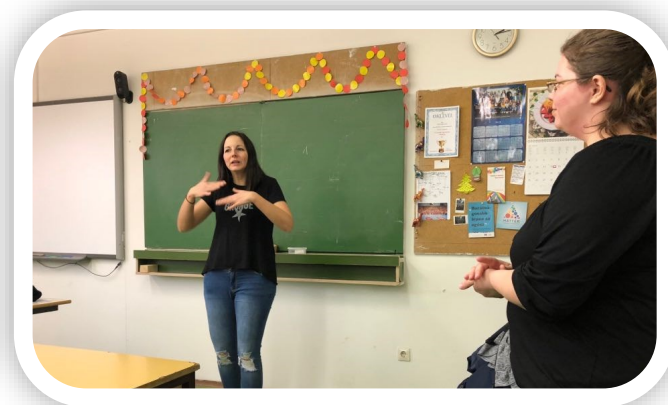
2019. március 13-án az iskolánkban szervezett érzékenyítő nap során volt alkalmunk meghallgatni vak, siket, mozgássérült és autista emberek történetét. Én személy szerint nagyon izgatott voltam, amikor meghallottam, hogy részt vehetünk egy ilyen eseményen, ahol különböző „hátrányokkal” élő emberek jönnek az iskolánkba, hogy beszámoljanak nekünk, diákoknak, hogyan is élnek mindennapjaikat. Azért is tettem ezt a fogalmat idézőjelbe, mivel számunkra meglehetősen lehetetlen belegendolni, hogy úgy éljünk, mint ezek az elképesztően erős emberek, de az igazság az, hogy a legtöbb ilyen ember nem panaszkodik az állapota miatt, sőt, megtanulta elfogadni azt, együtt élni azzal.

Rendkívül érdekes volt megtudni, hogy a siket hölgy, aki a mi osztályunkat látogatta meg, nem hogy elfogadta siketségét, de azt mondta nekünk, ha vá-

laszthatna, sem lenne halló, mert ez része a személyiségének. Így véget vetett annak az általunk felállított sztereotípiának, hogy sajnálnunk, szánnunk kéne őket. Emellett számos információval is ellátott minket, hogy mit illik és mit nem illik abban a helyzetben, ha hozzá hasonló emberrel találkozunk.

Visszatérve a programra, szerintem nekünk, diákoknak igenis szükségünk van bepillantást nyerni számunkra ismeretlen területekbe, hogy ezáltal jobban megértsük a világot, amiben élünk, mert hajlamosak vagyunk - nemcsak gyerekek, hanem minden ember - szűk látókörrrel tekinteni az életre. Ennek a programnak a segítségével elhagyhatjuk az eddigi nézeteinket és a skatulyákat. Tapasztalatom alapján a diákok nyitottak és érdeklődőek voltak, és szívesen részt vennék még hasonló programon.

Bellian Zsófi

A NŐK JOGAI

”Már az ókori Görögországban is tulajdonképpen kiskorúként kezelt rabszolgaként éltek és szigorú törvények szabályozták magaviseletüket.” – Írja egy internetes portál egyik cikke a nők jogairól.

Nos, valóban... ahogy korábbi tanulmányaink során is tanultuk történelemórán, a nők (habár akadt köztük olyan, aki valamiféle hatalommal bírt) sok ideig nem rendelkeztek más jogokkal az ókorban, mint az élethez való jog. Tulajdonképpen őket csak a gyermeknevelés miatt és az otthoni háztartás vezetésére „tartották”. Természetesen, mint minden, szerencsére ez is változott az évszázadok alatt. Persze az összes, úgymond a történelem során első alkalmat kisebb megbotránkozások kísérték, ilyen volt pl.: az első női

fáraó Hatsepszut (i. e. 1479–i. e. 1458) aki olyan nagy port kavart női mivoltával, hogy 20 évvel halála után megpróbálták kitörölni a történelemből, ahogy I. Mária királynő (Anglia első királynőjének uralkodása (1553–1558)) és féltestvére I. Erzsébet királynő (1558–1603) története is ide sorolható, mivel apjuk VIII. Henrik 6-szor házasodott, hogy halála után a fia uralkodjon és ne egy lánya.

Két évszázaddal később már a nőknek is lehetőségük volt egyetemen tanulni és diplomát szerezni. Magyarországon ez 1895 novemberétől volt lehetséges, de mivel külföldön korábban engedélyezte a tör-

vény, ezért Hugonnai Vilma Zürichben szerezte meg orvosi oklevelét, 18 év után pedig honosítani is tudta, aminek eredményeképp ő lett Magyarország első női orvosa. Ugyan ez nagy előrelépést jelentett, de korántsem akkorát, hogy a két nem egyenlő felek módjára élhessen együtt. Az igazi áttörést a szavazati jog megszerzése jelentette.

Miután elkezdtek megszűnni a társadalmi különbségek, egyre tarthatatlanabbá vált, hogy a nők még mindig nem rendelkeztek szavazati joggal. Ennek köszönhetően pedig a 20. század elején elkezdődött az úgynevezett szüfrazsett mozgalom, ami Angliában volt a legerősebb. Emmeline Pankhurst a Nők Társadalmi és Politikai Uniójának (WSPU) alapítója által szervezett akciók-

nak hatalmas visszhangja volt, mivel ezek alatt az akciók alatt ablakokat törtek be, postaládákat gyűjtöttek fel, éjszakánként lakatlan/elhagyott házakban és templomokban gyűjtögettek, és ha bebörtönözték őket, éhségsztrájkot tartottak.

Az első, aki szavazati joggal ruházta fel női lakosait, Toszkána volt 1849-ben, és habár csak korlátozottan, de szavazhattak. Miután az olasz régió meglépte az első lépést, további országok követték a sorban, mint pl.: Finnország, Izland, Svédország... stb. Európában az utolsó ország, Svájc, végül 1971-ben csatlakozott a mozgalomhoz.

A 19. század második felére kibontakozott a feminizmus is. Ugyan a 17. században már voltak kisebb szárnypróbálgatásai a mozgalomnak, de nem járt el-sőprő sikerrel. A feminizmus igen sokrétű és több irányzatra lehet bontani, amik csak egy szemszögből foglalkoznak vele, de közös alapigazságuk összetartja őket: „A nőket, mint társadalmi csoportot, számtalan hátrányos megkülönböztetés és erőszak éri pusztán azért, mert nők.” A feminizmus célja tehát, hogy ugyanazokat az emberi jogokat biztosítsa a nők számára, amelyekkel a férfiak is rendelkeznek, és semmi-vel se tartsa őket a társadalom alacsonyabb rendűnek, csak azért, mert nőnek születtek. A feminizmusnak eddig 4 hulláma volt és egy úgynevezett profefeminizmus. A hullámok segítségével egyre több mindent

érték el, kezdetben még csak a szabad párválasztás és a gyerekvállalás kérdése merült fel. A későbbiek során azonban olyan követelések is voltak, amik a nő saját testéhez való jogát fogalmazták meg, mint pl.: nemi erőszak és szexuális zaklatás büntetése, fogamzásgát-lás, abortusz, mesterséges megtermékenyítés. A har-madik hullám során, ami mind közül a legerősebb hul-lám volt, a nők összefogtak bőrszint és osztályt figyel-men kívül hagyva, és közös erővel terjesztették ki kö-veteléseiket társaikra, akik mindaddig nem rendelke-zhettek a korábban megszerzett jogokkal, bőrszínük vagy alacsony társadalmi rétegbe való besorolásuk mi-att.

Napjainkban, sajnos gyakran félreértelmezik a femi-nizmust, mivel a férfiak sokszor azt hihetik, hogy a mozgalom célja a felettük való uralkodás, a társada-lom pedig (köztük sok feminista is) helytelen informá-ciókkal rendelkezik a mozgalom valódi jelentéséről, mert azt a nőt, aki a családot fontosabbnak tartja, mint karrierét, megbélyegzik és kiközösíti a „feminista társadalom”. Először is, senki nem akar uralkodni senki felett, a feministák csupán egyenlő jogokért, esé-lyekért, bánásmódért küzdenek. Másodszor pedig mi-vel a feminizmus alapvetően arról szól, hogy a nők saját értékrendjüknek megfelelően cselekedjenek, ez nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy valaki otthon maradjon gyereket nevelni és közben büszke feminista lehessen.

Ugyan a mozgalomnak van még miért küzdeni, de jó úton halad afelé, hogy egy nap a nők is ugyanannyit érjenek mindenki szemében, mint férfi társaik.

Nagy-Péter Flóra

A CSERNOBILI ATOMKATASZTRÓFA

1986 április 26. Hajnali 1 óra 23 perc. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian hallottatok már róla, de vajon ismeritek az egész történetet?

A csernobili atomkatasztrófa a történelem egyik legnagyobb nukleáris katasztrófája. Az ukrajnai (akkori Szovjetunió) Pripjaty és Csernobil városa mellett, a Vlagyimir Iljics Lenin atomerőműben, a 4-es reaktor egy nem engedélyezett kísérlet során felrobbant és radioaktív hulladék hullott, nemcsak a Szovjetunióra (kb.: 60%), hanem Európa más részeire és Kelet-Amerikára is. Természetesen Magyarországot is elérte, óriási porfelhő volt látható az égen. Az emberek nem tudták mi történik, a Szovjet kormány próbálta eltitkolni a katasztrófát, de rövid időn belül először Svédországban kezdtek radioaktív felhőket észlelni, amelyek délkeleti, tehát a Szovjetunió irányából érkeztek. Május elején pedig Írországban többször is radioaktív eső esett. Ettől kezdve már nem lehetett sokáig eltitkolni a balesetet.

Evakuálniuk kellett a városból mindenkit az elviselhetetlen sugárzás miatt. Annak érdekében, hogy ne vigyenek sok cuccot, azt hazudták, hogy 3 napon belül visszatérhetnek otthonukba. Természetesen ez nem

történt meg, habár 3 hónappal később visszamehettek menthető értékeikért és emléktárgyaikért, de addigra szinte már mindent felforgattak és kifosztottak.

Április 28-án a Magyar Rádió bemondója Bedő Iván röviden a BBC-re alapozva bejelentette a katasztrófát a 21 órás hírekben, de a rádió vezetése másnap hajnalban letiltotta a hírt. Bedő fegyelmit kapott. A tényleges veszélyről azonban még évekig nem esett szó.

Két héttel az összeomlást követően a szovjet hivatalos szervek úgy döntöttek, hogy az erőmű teljes összeomlott blokkját egy különleges szarkofágba teszik, beton testbe, saját hűtőrendszerrel. Lezárták a 30 km-es zónát, aminek a legszennyezettebb része a Vörös erdő. A zöld fenyőerdő pirosas árnyalatúvá vált a sugárzás miatt, innen kapta nevét. Érdekesség az is hogy a csernobili fák és levelek a katasztrófa óta nem bomlottak le. A sugárzás kiirtotta a lebontó baktériumokat.

Az egyik tűzoltó, aki védőruha és felszerelés nélkül tartózkodott ott, leírta milyen érzés ekkora sugárzásnak kitéve lenni. Elmondása szerint fémes ízt érzett a szájában és mintha tüvel szurkálták volna az arcát. Az ott dolgozó munkások nagy része 3 hét múlva már nem élt. A sugárzás annyira erős volt, hogy Vlagyimir Pravik tűzoltó szemének színe barnáról kékre változott. Pravik két héttel a csernobili katasztrófa kitörése után halt bele a radioaktivitás okozta égési sérülésekbe, 23 évesen.

A hatóságok a mai napig minden terhet hárítanak, a rákos megbetegedések csekély számmal köthetők a katasztrófához. Ennek ellenére Európa lakosságának több mint 20%-a rákban hal meg. A baleset utáni hetekben közel 40 000 abortuszt végeztek el. Több genetikai mutáció és lelki-teszt megbetegedés okozója lehet az atomkatasztrófa.

A csernobili zóna erdeit az ember távozása óta számos állatfaj vette újra birtokba. Mások mellett hiúzok, bölények jelentek meg, de még medvék is visszaköltöztek, akik legalább 150 éve nem éltek már a térségben. Az itt élő állatok halálozási aránya magasabb, a születés kisebb és a genetikai mutációk is gyakoribbak.

Az ember azt gondolná, hogy egy ilyen katasztrófa után a másik három csernobili reaktort azonnal leállítják. De ennek éppen az ellenkezője történt: újraindították őket, és ezután még 13 évig üzemeltek!

Csernobilban áll Ukrajna utolsó Lenin-szobra. A tilalmi zónában lakók arra kérik az ukrán vezetést, hogy tegyenek kivételt, és ne bontsák el az ő "Iljicsüket". Ma körülbelül 230 ember él ott, akiknek 80%-a idős néni, akik nem tudják elképzelni életüket máshol. Eleinte folyamatosan beszkötek, de ma már a rendőrség engedélyezi ottlétüket.

2017 júniusában, Csernobil központjában egy volt kollégiumot szállodává alakítottak, ahol egy éjszaka mindössze 200 hrivnyába, azaz kevesebb, mint 2000 forintba kerül. A szobákban van televízió, zuhanyzó, sőt még wifi is.

Tudj meg többet Csernobilról!

- Imagine Dragons: Radioactive
- A 0. óra
- Szvetlana Alekszijejics: Csernobili ima
- Király Attila: Csernobil-vádirat
- Csernobil sorozat az HBO-n!!!

Kapási Petra

ADY IFJÚ KÖLTŐI

Turschl Csenge

BÚS BUDAPEST

Bár van már nékem
Jót-akaróm is.
De mégis mikor
Járok a bús Budapesten,
Már nem vagyok otthon,
Mert itt égetett porrá
Engem az Isten.
S mikor végre harcra került
Volna sorsom,
Ő elvette mindenem.
Kértem Őt, hogy megsegítsen,
De Ő otthagyt engem.
Hát miért küzdöttem,

Miért szenvedtem ily sokat,
Ha mindent elvesztettem.
Sikert mit elértem
Csak magamnak köszönhetem,
Miért tiszteljem, miért szeressem Őt,
Ha ő csak gyalázott engem.
Miért kérditek mért búsulok,
Hát mért nézitek szenvedésem,
Most lássátok elhagyom
A valóságos életem,
S a képzeletembe menekülök,
Hol boldogságom határtalan,
S nem szabja meg senki sem

Solti Kata

KEZEK A NYAKAMON, S ZÁRAK A SZÁMON

Kezek a nyakamon. Rettegő mondatok
 S zárok a számon. Suttogni sem mernek.
 Megfojt a némaság. Megmozdulni is fáj
 Kínoz a láncom. Egy elvágott nyelvnek.

Torkomban tombol Bűntudat karcolja
 Az Igazság: ordít. Testemben a lelkem.
 Kívülről hangtalan. Ezt tettem magammal.
 Belülről csorbít. És mindenki ellen.

Nem hagyhat nyugodni: Megfulladok ettől.
 Felemészt a téma. Könnyem a zátony.
 Elhalkított lettem, Kezek a nyakamon.
 S cinkos, aki néma. S.zárok.a.számon.

Zokogó hang itt bent,
 Kitörésre éhes,
 Elfojtott igazság
 Álarc is téves.

IDÉZETEK A BARÁTSÁGRÓL

- *A barátok nem azért vannak, hogy szépítsék a dolgokat és felvidítsanak? /.../*
- *Nem. A barátok azért vannak, hogy észhez térítsenek, ha hibázni készülsz.* – Leiner Laura

Jobb a séta egy baráttal a sötétben, mint egyedül a fényben. – Helen Keller

*Ha az összes barátom leugrik egy hídról,
 én nem ugrom velük.*

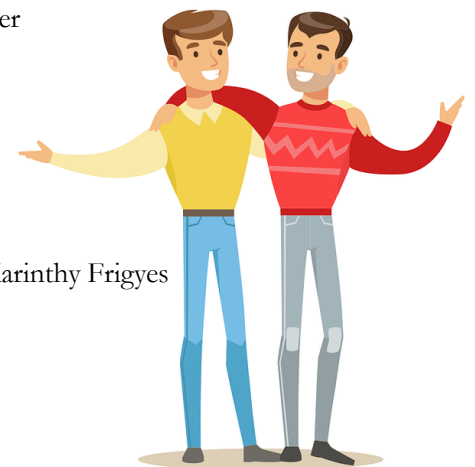
Lent várok, hogy elkapassam őket! – Tim McGraw

Lehet-e barátság férfi és nő között, és ha igen, miért nem? – Karinthy Frigyes

- *Pont jókor jössz, mert ez a nap legjobb része.*
- *Melyik az a rész?*
- *Az, amikor te meg én mi leszünk.* – Micimackó c. film

A hamis barátok olyanok, mint az árnyékunk: miközben sétálunk a napsütésben, szorosan velünk tartanak, de azonnal elhagynak, amikor árnyékba érünk. – Christian Nestell Bovee

Az igazi barát az, aki akkor jön, amikor mindenki más megy. – Walter Winchell

WORD SEARCH

T	M	Z	S	A	N	D	A	L	S	F	K	H	F	R	Summer
R	R	H	J	M	M	T	R	I	P	S	J	L	D	E	Hot
O	C	A	M	P	Y	F	W	C	W	O	O	I	H	M	Splash
A	B	N	V	S	A	U	R	I	O	W	N	V	O	M	Sunshine
D	K	T	K	E	P	N	M	H	E	E	Y	G	T	U	Beach
T	Y	X	M	R	L	Z	L	R	T	W	O	F	N	S	Vacation
R	H	H	E	N	I	H	S	N	U	S	V	T	A	N	Sandals
I	K	S	C	G	P	L	F	Q	B	M	A	R	W	X	Swim
P	E	A	E	N	O	I	T	A	E	R	C	E	R	P	Picnic
U	T	L	T	B	P	J	E	T	C	N	A	O	W	F	Travel
D	V	P	N	D	S	E	I	I	B	D	T	H	G	T	Tan
B	U	S	W	F	I	N	A	F	F	P	I	C	M	Q	Flowers
M	H	W	J	U	C	I	N	C	I	P	O	A	U	L	Fun
N	E	K	O	C	L	U	B	L	N	F	N	E	N	D	Road Trip
U	W	F	D	J	E	Q	K	J	N	J	V	B	J	F	Camp
															Recreation
															Popsicle

IMPRESSZUM

Főszerkesztő és felelős kiadó: Wolff Nikoletta

Kiadványszerkesztő: Pléli Csanád

Szerzők: Bellian Zsófi, Bittner Dóra, Kapási Petra, Nagy-Péter Flóra, Solti Kata, Turschl Csenge

Lektorálta: Hollander Gyöngyi

Címlap grafika: Mácsik Dániel, Pléli Csanád

Elérhetőség: adyujsag@gmail.com, bit.ly/AdyAszBP

Az Ady Ász március-júniusi száma már online is elérhető!

bit.ly/19mar-jun

